

UZASADNIENIE

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. po przeprowadzeniu dochodzenia na skutek zawiadomienia (...) spółki jawnej (...) w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego S. B. na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75) postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2021 r. RD 93/20 odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na tym, że:

1)

radca prawny S. B. swoim zachowaniem udaremnia wykonanie orzeczenia Sądu poprzez ukrywanie składników majątku spółki cywilnej Kancelaria (...) s.c. (...) - (...) - B.", a także poprzez obciążanie majątku tej spółki, nieudzielanie informacji wierzycielowi o stanie majątkowym spółki, a także nie przekazywanie dokumentów związanych ze spółką cywilną;

2)

niedopełnienie obowiązku aktualizacji wpisu do (...) spółki cywilnej Kancelaria (...) s.c. „S.-W.- (...) - B.”;

3)

niedopełnienie zgłoszenia do (...) faktu rozwiązania spółki cywilnej Kancelaria (...) s.c. (...) - (...) - B.”

Od tego Postanowienia odwołał się w dniu 19.10.2021r. Skarżący reprezentowany przez radcę prawnego D. F., który zarzucił zaskarżonemu postanowieniu:

1.

błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania gdy tymczasem zebrany w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosków przeciwnych:

a. Podstawą zwrócenia się o informację o rozliczeniach wspólników s.c. Kancelaria prawna s.c. (...), W. - (...) - B.” był art. 870 kpc, podczas gdy z materiału przedłożonego wraz z zawiadomieniem wynika, że podstawą działań mocodawcy był art. 887 kpc.

b. Bezpodstawne przyjęcie, że Skarżący zainicjował postępowanie dyscyplinarne w celu uzyskania dokumentów i informacji, podczas gdy opisane przez Skarżącego w treści zawiadomienia okoliczności stanowią podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

2.

Rażącą obrazę art. art. 67¹ ustawy o radcach prawnych poprzez:

a. brak podjęcia działań wyjaśniających,

b. brak rozpoznania wniosków dowodowych,

c. podnoszenie zarzutów odnośnie nie wykazania przez Skarżącego okoliczności istotnych dla złożonego zawiadomienia.

3.

Naruszenie art. 67 ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez uznanie, że wykazanie faktu ukrywania majątku oraz niedopełnienie obowiązków powinny być przez Skarżącego uprzednio wykazane w odrębnym postępowaniu i przedstawione jako dowody.

4.

Rażące naruszenie art.11 ust. 1 ustawy w zw. z art. 3 kodeksu etyki radcy prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych - przez odmowę wszczęcia postępowania z uwagi na fakt, że przedstawione przez Skarżącego okoliczności nie pozostają w związku z wykonywaniem przez radcę prawnego zawodu.

5.

Rażące naruszenie art.11 ust.2 kodeksu etyki radcy prawnego poprzez przyjęcie, że opisane w zawiadomieniu zachowania radcy prawnego nie stanowią zachowania, które mogłyby zdyskredytować zawód radcy prawnego w opinii publicznej oraz podważyć zaufanie do tego zawodu.

Na podstawie podniesionych zarzutów, Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Powyższe zażalenie zostało złożone z zachowaniem terminu do jego wniesienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd na zasadzie wynikającej z art. 387 § 5 kpk uznał za ujawnione dowody wymienione w Postanowieniu Rzecznika o umorzeniu dochodzenia.

Pismem z dnia 12 sierpnia 2020r. Skarżący, spółka (...) spółka jawna I. i A. P. skierował wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu S. B., twierdząc, że dopuścił się on popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 kk polegającego na udaremnieniu wykonania orzeczenia sądu wydanego przeciwko jej dłużnikowi adwokatowi R. W., wspólnikowi spółki cywilnej Kancelaria (...) s.c. (...) - (...) - B.", przez ukrywanie majątku spółki, obciążanie i uszczuplanie tego majątku, odmowę udzielenia informacji na temat majątku spółki, przez co uniemożliwia skuteczne przeprowadzenie egzekucji komorniczej z wkładów, udziałów i praw przysługujących R. W..

Nadto według Skarżącego radca prawny S. B. dopuścił się popełnienia wykroczenia przewidzianego w art. 58 w związku z art. 42 ustawy o statystyce publicznej (Dz. U 2021 poz. 955), gdyż nie dopełnił aktualizacji wpisu do rejestru REGON, a także wykroczenia z art. 60¹ § 2 w związku z § 1 Kodeksu Wykroczeń, poprzez nie zgłoszenie do (...) faktu rozwiązania spółki cywilnej.

W skardze Skarżący zawarł szereg wniosków, dotyczących zgromadzenia w postępowaniu dyscyplinarnym dokumentów, między innymi z urzędu skarbowego, w celu ustalenia przychodów spółki cywilnej Kancelaria (...) s.c. (...) - (...) - B." oraz przychodów radcy prawnego S. B., nadto kopii akt księgi wieczystej o numerze (...), a także umowy spółki i innych dokumentów mających świadczyć o rozliczeniach wspólników w/w spółki, umów najmu zawieranych przez spółkę cywilną, faktur i rachunków.

Pismem z dnia 7 września 2020r. Skarżący został wezwany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do sprecyzowania, które zachowania i czyny radcy prawnego S. B. uznaje za sprzeczne z prawem i zasadami etyki zawodowej. Skarżący został także poproszony o wskazanie, w jaki sposób został pokrzywdzony przez radcę prawnego S. B.. Pismo to Skarżący odebrał w dniu 22 września 2020 r.

Skarżący nie złożył odpowiedzi w terminie i nie wyjaśnił kwestii podniesionych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, natomiast zarzuty podniesione w odwołaniu nie zostały poparte dowodami.

Ponadto w dniu 20 listopada 2020r. wpłynęło do akt pismo Skarżącego wraz z pełnomocnictwem. W piśmie tym pełnomocnik oświadczył, że skarga nie dotyczy wykonywania zawodu przez radcę prawnego S. B., a co za tym idzie, nie jest objęte dyspozycją art. 55 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (karta 31 akt postępowania RD).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, po rozważeniu treści skargi i pisma pełnomocnika skarżącej, stwierdził, że skarga nie zawiera wystarczających treści i dowodów mogących świadczyć o naruszeniu prawa lub popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego S. B.. W skardze brak jest przytoczenia okoliczności, zdarzeń, które miałyby świadczyć o tym, że radca prawny S. B. naruszył przepisy prawa i etyki zawodowej. Skarżący, wezwany do sprecyzowania zachowań radcy prawnego mających świadczyć o jego nieetycznym zachowaniu, nie odpowiedział. Co więcej, pełnomocnik skarżącej w piśmie z dnia 17 listopada 2020r. wskazał wprost, że skarga nie dotyczy wykonywania zawodu przez radcę prawnego. Już z tych względów należało odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie, gdyż podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego jest naruszenie przepisów prawa i postanowień kodeksu etyki zawodowej w związku z wykonywaniem zawodu. Zgodnie zaś z postanowieniem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za:

- 1) postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych;
- 2) niespełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 22⁷ ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odniósł się do podniesionych w skardze zarzutów, stwierdzając, że Skarżący wobec bezskuteczności egzekucji komorniczej prowadzonej przeciwko adwokatowi R. W., pomijając instrumenty prawne wskazane przez ich pełnomocnika w dołączonym do skargi piśmie z dnia 2 kwietnia 2019r. pod nazwą: „Informacja na temat stanu sprawy egzekucji wierzytelności od R. W.” (karta 7-8 akt postępowania RD), podjął próbę uzyskania informacji na temat majątku, ewentualnych wierzytelności i innych praw, które przysługiwałyby dłużnikowi R. W., poprzez postępowanie dyscyplinarne skierowane przeciwko radcy prawnemu S. B., który jest współnikiem spółki cywilnej Kancelaria (...) s.c. (...)- (...) -B.”.

Skarżący uznał za nieetyczne zachowanie radcy prawnego polegające na odmowie udzielenia informacji na temat umów zawieranych przez spółkę, a dotyczących nieruchomości, której współwłaścicielem jest radca prawny S. B. i dłużnik skarżącej adwokat R. W., przychodów spółki cywilnej z nieruchomości i z innych źródeł. Jako podstawę prawną swojego żądania Skarżący wskazała art. 870 kodeksu cywilnego, zmieniając go następnie w odwołaniu na art.887 kc.

Wskazać należy, że podany przepis prawa, nie może być podstawą żądania informacji, może zaś stać się podstawą do wypowiedzenia umowy spółki przez wierzyciela (w tym wypadku skarżącą spółkę) i zaspokojenia z przysługujących w spółce dłużnikowi praw majątkowych. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie ma też podstaw prawnych do formułowania zarzutów dotyczących naruszenia przepisu art. 58 ustawy o statystyce publicznej i art. 60¹ § kodeksu wykroczeń, gdyż sam Skarżący nie ma pewności co do dalszego istnienia bądź nieistnienia spółki cywilnej, a swoje domysły o jej rozwiązaniu opiera na przekazanych informacjach przez (...) spółki (...).

Być może zarzuty Skarżącego dotyczące ukrywania majątku i niedopełnienia obowiązków, nie są chybione, powinien to jednak wykazać w drodze odrębnych postępowań prowadzonych w ramach dochodzenia spłaty wierzytelności przez dłużnika R. W. i ewentualnie po ich potwierdzeniu przez właściwe organy sądowe lub administracji publicznej złożyć stosowne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia przez radcę prawnego S. B.. Postępowanie dyscyplinarne, nie może służyć jako instrument pozyskania dokumentów lub informacji.

Mając na względzie powyższe argumenty Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie stwierdził popełnienia przez radcę prawnego S. B. czynów które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne.

Przy tak ustalonym zakresie zażalenia, (...) postanowił utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. z dnia 30.08.2021 r. sygn. akt RD 93/20 o umorzeniu dochodzenia.

Sporządzone uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest oparte na prawnej i logicznej ocenie przedstawionych dowodów. Sąd podziela i uznaje za prawidłową dokonaną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego ocenę dowodów i podjętych przez niego działań poprzedzających wydanie zaskarżonego postanowienia. Analizując czynności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się naruszenia przez radcę prawnego zasad etyki i obowiązków zawodowych radcy prawnego polegających na obowiązku rzetelnego wykonywania czynności zawodowych

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wydane postanowienie nie narusza prawa, a wniesione zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie z przyczyn wywiedzionych powyżej. Z tych też powodów należało postanowić jak na wstępie.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w wysokości 1000,00 zł (słownie jeden tysiąc złotych) (...) obciążył (...) (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 75), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.